

Boszorkány macska alakjában

Egyszer a kertünkben borsó vót bevetve, de minden éjje' legyúrta valaki teljesen. Egyszer aztán az anyám aszonta, hogy íjjel vigyem ki a vasvelltát, és lessem meg, hogy ki gyúrja le a borsót. Már éppen tizenkettő felé járt az idő, mikor valami három-nígy óriási macska gyün elő, és elkezdenek ott marhúni.

– Hej, az anyátok mindenit, majd adok én nektek! – és hozzájuk vágtam egy fél téglát.

Az a macska kegyetlenül nyávogott, és elszaladtak. Vártam ott vagy négy óráig, de többet nem láttam iket. A szomszédunkba' pedig Bókáné lakik, akirű' mindenki azt tartja, hogy ez boszorka. Bókáné íjje' mindig eemegy. Aszongya, hogy a határba megy kapáni a fődeit. Reggel pedig gyün hozzánk, és aszongya, hogy mír vágtam ahhó' a szegíny macskáhó' az fétíglát. Én erre azt feleltem:

– Hát honnan tudja maga, hiszen maga kinn vót a fődeken!

Erre aztán észhő' gyütt, és úgy eement, mintha ott se lett vóna. Anyámnak még vót ideje utána kiáltani:

– Biztos maga is közöttük vót!